

JUMALUS JA REAALSUS

ISEGI universumi intelligentsete olendite kõrgetele klassidele on lõpmatus vaid osaliselt ning reaalsuse lõplikkus ainult suhteliselt arusaadav. Kui inimmeel püüab saada selgust kõige *reaalseks* nimetatava päritolu ja saatuse kohta, on tal kasulik läheneda probleemile, kujutledes igavikku-lõpmatust peaaegu lõputu ellipsina, mis tuleneb absoluutsest põhjustest ja funktsioneerib kogu selle lõputu mitmekesisuse kõikse tsükli ulatuses, püüeldes igavesti mingi absoluutse ja lõputusse ulatuva saatusepotentsiaali poole.

² Kui surelik intellekt püüab mõista reaalsust kogu selle täielikkuses, satub piiritletud meel vastakuti lõpmatuse reaalsusega; täielik reaalsus *ongi* lõpmatus ning sellest ei saa seetõttu lõpuni aru ükski meel, mille mõistmisvõime ei ole lõpmatu.

³ Inimmeel võib vaevalt küll kujundada endale küllaldast ettekujutust igavikulistest eksistentsidest, sellise arusaamiseta on aga võimatu kirjeldada ka meie arusaama täielikust reaalsusest. Me võime siiski püüda seda esitada, kuigi oleme täiesti teadlikud, et meie arusaamu hakatakse sureliku meelega arusaamistasele teisendamise-muutmistega paratamatult põhjalikult moonutama.

1. FILOSOOFILINE MÕISTE „MINA OLEN”

¹ Universumite filosoofid peavad lõpmatuse absoluutseks algpõhjuseks Kõikset Isa, kes funktsioneerib lõpmatu, igavese ja absoluutse MINA OLEN’i kujul.

² Selle lõpmatu MINA OLEN’i idee esitamisega surelikule intellektile kaasneb mitmeid ohte, sest see mõiste on inimese kogemuslikule arusaamisele nii kauge, et toob kaasa tõsiseid tähenduste moonutusi ja väärtuste väärtimõistmisi. Vaatamata sellele annab filosoofiline mõiste MINA OLEN piiritletud olenditele teatava aluse, millelt püüda läheneda osalisele arusaamisele absoluutsetest päritoludest ja lõpmatuse ulatuvatest saatustest. Ent tuleb selgelt öelda, et kõigis meie püüetes heita valgust reaalsuse tekkele ja teostumisele on mõiste MINA OLEN kõigis isiksuse tähendustes ja väärtustes sünonüümne Jumaluse Esimese Isikuga, kõigi isiksuste Kõikse Isaga. Ent jumalustamata kõikse reaalsuse valdkondades ei ole see postulaat MINA OLEN nii selgesti tuvastatav.

³ ¶ *MINA OLEN on Lõpmatu, MINA OLEN on samal ajal ka lõpmatus.* Järgnevuslikust, ajalikust vaatepunktist pärineb kogu reaalsus lõpmatust MINA

OLEN’ist, mille ainueksistents mineviku lõpmatus igavikus peab olema piiritletud loodud-olendi esmane filosoofiline postulaat. Mõiste MINA OLEN tähendab *määratlematut lõpmatust*, kõige selle eristamatut reaalsust, mis võib üldse kogu lõpmatus igavikus sisalduda.

⁴ Eksistentsiaalse mõistena ei ole MINA OLEN jumalustatud ega jumalustamata, ei tegelik ega potentsiaalne, ei isikuline ega mitteisikuline, ei staatiline ega dünaamiline. Lõpmatusele ei saa seada mingeid muid tingimusi kui väita, et MINA OLEN *on*. Filosoofiline postulaat MINA OLEN on ainus kõikne mõiste, millest on mõnevõrra raskem aru saada kui Määratlematu Absoluudi mõistest.

⁵ Piiritletud meelega jaoks lihtsalt peab olema algus, ja kuigi reaalsusel pole kunagi tõelist algust olnud, on olemas siiski teatavad algsuhted, mida reaalsus ilmutab lõpmatusele. Reaalsuse-eelset, ürgalgset, igavikulist olukorda võib kirjeldada näiteks järgmiselt: mingil lõpmata kaugel, hüpoteetilisel, igaviku mineviku hetkel on MINA OLEN kujuteldav nii objektina kui ka mitteobjektina, nii põhjuse kui ka tagajärjena, nii tahteavalduse kui ka reageeringuna. Sel hüpoteetilisel igaviku hetkel igavikus ei toimu lõpmatuse mitte kusagil eristumist. Lõpmatus on täidetud Lõpmatuga, Lõpmatu hõlmab lõpmatust. See on igaviku hüpoteetiline staatiline hetk, tegelikud asjad on alles potentsiaalsed ja potentsiaalid ei ole veel MINA OLEN’i lõpmatusest ilmunud. Ent isegi selles oletuslikus olukorras peame eeldama mina-tahte olemasolu võimalikkust.

⁶ ¶ Pidage alati meeles, et inimese arusaamine Kõiksest Isast on isiklik kogemus. Jumal kui teie vaimne Isa on teile ja kõigile teistele surelikele arusaadav; *ent teie kogemuslik palveldav arusaam Kõiksest Isast jääb alati ahtamaks teie filosoofilisest postulaadist Esimese Allika ja Keskme, MINA OLEN’i lõpmatusest.* Isast kõneldes mõtleme temast kui Jumalast, nii nagu ta on arusaadav oma kõrgetele ja alamatele loodud-olenditele, kuid Jumalus tähendab midagi palju enam, mis pole universumi loodud-olenditele arusaadav. Jumal, teie Isa ja minu Isa, on see Lõpmatuse faas, mida me tajume oma isiksustes tegeliku kogemusliku reaalsusena, kuid MINA OLEN jääb alati meie hüpoteesiks kõige selle kohta, mille teadmise Esimesest Allikast ja Keskmest tundub meile võimatu. Ja isegi see hüpotees ei küüni tõenäoliselt kaugeltki algupärase reaalsuse aimamatu lõpmatuseni.

⁷ Universumite universum koos seda asustavate isiksuste loendamatu hulgaga on tohutu suur ja kompleksne organism, kuid Esimene Allikas ja Kese on lõpmatult keerulisem kui universumid ja isiksused, mis on tema taatele alludes reaalseks saanud. Kui tervikuniversumi suurus tekitab teis aukartust, mõelge hetkeks, et isegi see kujuteldamatu loodu võib Lõpmatust vaid osaliselt ilmutada.

⁸ Lõpmatus jääb sureliku arusaamise kogemistase-
mest tõepoolest kaugemale, kuid teie lõpmatusemõistet kasvavad ka Urantia praegusel ajastul ja edaspidigi teie lõpututes elujärkudes, mis kulgevad tuleviku igavikku. Määratlematu lõpmatus ei oma piiritletud loodudolendi jaoks tähendust, kuid lõpmatus suudab end piirata ja on väljendatav universumi eksistentsi kõigi tasemete reaalsustes. Ja Lõpmatuse nägu, mille ta kõigi universumi isiksuste poole pöörab, on Isa, armastuse Kõikse Isa nägu.

2. MINA OLEN KOLMÜHTSENA JA SEITSMEKORDSENA

¹ Reaalsuse teket käsitledes pidage alati meeles, et kogu absoluutne reaalsus on pärit igavikust ja ilma eksistentsi alguseta. Absoluutseks reaalsuseks nimetame me Jumaluse kolme eksistentsiaalset isikut, Paradiisisaart ja kolme Absoluuti. Need seitse reaalsust on kooskõlastatult igavesed, vaatamata sellele, et me kasutame nende järjestikuse päritolu esitamiseks inimolenditele aegruumi keelt.

² ¶ Reaalsuse päritolude kronoloogilisel kirjeldamisel tuleb postuleerida „esimese” tahtväljenduse ja „esimese” vastukaja teoreetilist momenti MINA OLEN’i piires. Püüdes kirjeldada reaalsuse teket ja kujunemist, võib seda etappi nimetada *Lõpmatu* eristumiseks *Lõputust*, kuid selle kahese suhte postuleerimist tuleb alati laiendada kolmühtsele kontseptsioonile, arvestades ka *Lõpmatuse*, MINA OLEN’i igavest pidevat jätkumist.

³ See MINA OLEN’i muundumine kulmineerub jumalustatud reaalsuse ja jumalustamata reaalsuse, potentsiaalse ja tegeliku reaalsuse ning teatavate muude reaalsuste — mida saab vaevalt küll selliselt liigitada — mitmeses eristumises. Need teoreetilise monistliku MINA OLEN’i eristumised on igaveseks integreeritud sellesamas MINA OLEN’is tekkivate samaaegsete suhetega — potentsiaalse-eelse, tegelikkuse-eelse, eelisikulise, üheelemendilise eelreaalsusega, mis on küll lõpmatu, kuid mida ilmutatakse Esimese Allika ja Keskmee kohalolekul absoluutsena ja Kõikse Isa piiritus armastuses isiksusena.

⁴ Nende sisemiste muundumistega loob MINA OLEN aluse seitsmekordseks suhteks iseenesega. Ainasa MINA OLEN’i filosoofilist (aja) mõistet ja kolmühtse MINA OLEN’i üleminekulist (aja) mõistet võib nüüd avardada, nii et see hõlmab ka seitsmekordset MINA OLEN’it. Seda seitsmekordset — või isegi seitsmefaasilist — olemust on kõige parem kirjeldada Lõpmatuse Seitsme Absoluudi abil:

⁵ 1. *Kõikne Isa*. MINA OLEN Igavese Poja isa. See on tegelikkuste ürgalgne isikuline suhe. Poja absoluutne isiksus annab Jumala isaduse faktile absoluutsuse ja kõigile isiksustele potentsiaalse poja seisuse. See suhe kehtestab Lõpmatu isiksuse ja teostab selle vaimse ilmutuse Algse Poja isiksuses. Seda MINA OLEN’i faasi võivad vaimsetel tasanditel osaliselt kogeda isegi surelikud, kes, olgugi veel lihalikus elus, meie Isa palveldavad;

⁶ ¶ 2. *Kõikne Juhtija*. MINA OLEN igavese Paradiisi põhjus. See on tegelikkuste esmane ebaisikuline suhe, algne mittevaimne ühendus. Kõikne Isa on Jumal kui armastus, Kõikne Juhtija on Jumal kui algkuju. See suhe kehtestab vormi potentsiaali — konfiguratsiooni — ning määrab kindlaks mitteisikulise ja mittevaimse suhte tervikalgkuju: algkuju, mille järgi tehakse kõik koopiad;

⁷ ¶ 3. *Kõikne Looja*. MINA OLEN üks Igavese Pojaga. See Isa ja Poja liit (Paradiisi juuresolekul) käivitab loomistsükli, mis teostub ühise isiksuse ja igavese universumi ilmumises. Piiritletud sureliku seisukohalt algab reaalsus tõeliselt Havona loodu ilmumisega igavikus. See Jumaluse loomisakt sooritatakse Tegutseva Jumala poolt ja kaudu, kes on sisuliselt Isa-Poja ühtsuse avaldumine tegelikkuse kõigil tasanditel ja kõigile tasanditele. Seetõttu on jumalikule loovusele alati iseloomulik ühtsus, ning see ühtsus on Isa-Poja kahesuse ja Isa-Poja-Vaimu Kolmsuse absoluutse ühtsuse väline peegeldus;

⁸ ¶ 4. *Lõpmatu Alalhoidja*. MINA OLEN enesega seostuv. See on reaalsuse staatika ja potentsiaali ürgalgne ühendus. Selles suhtes kompenseeritakse kõike määratletut ja määratlematut. See MINA OLEN’i faas on kõige arusaadavam Kõikse Absoluudina — Jumalus-Absoluudi ja Määratlematu Absoluudi ühendajana;

⁹ ¶ 5. *Lõpmatu Potentsiaal*. MINA OLEN enesest tingitud. See on lõpmatuse tunnus, mis annab igavesti tunnistust MINA OLEN’i tahtelisest enesepiiramisest, mille abil on saavutatud kolmekordne eneseväljendus ja -ilmutus. Seda MINA OLEN’i faasi mõistetakse tavaliselt Jumalus-Absoluudina.

¹⁰ ¶ 6. *Lõpmatu Võime*. MINA OLEN staatiline-elavdav. See on lõputu emakoda, kosmose kogu tulevase avarandumise võimalikkus. Seda MINA OLEN'i faasi on ehk kõige parem mõista kui Määratlematu Absoluudi gravitatsiooniülest kohalolekut;

¹¹ ¶ 7. *Lõpmatuse Üksainus*. MINA OLEN kui MINA OLEN. See on Lõpmatuse staatilisus ehk suhe endaga, lõpmatuse reaalsuse igavene fakt ja reaalsuse lõpmatuse kõikne tõde. Kui see suhe on eristatav isiksusena, ilmneb see universumitele kõigi isiksuste — isegi absoluutse isiksuse jumaliku Isana. Kui see suhe on väljendatav mitteisikuliselt, kontakteerub universum sellega kui puhta energia ja puhta vaimu absoluutse kokkukuuluvusega Kõikse Isa kohalolekul. Kui see suhe on kujuteldav absoluudina, ilmneb see Esimese Allika ja Keskme esmasuses; me kõik elame ja liigume ja oleme temas, alates kosmose loodud-olenditest kuni Paradiisi kodanikeni; ja see kehtib samavõrd nii tervikuniversumi kui ka pisima ultimaatoni kohta, nii tuleva kui ka oleva ja olnu kohta.

3. LÕPMATUSE SEITSE ABSOLUUTI

¹ Seitse esmast suhet MINA OLEN'i piires igavikustuvad Lõpmatuse Seitsme Absoluudina. Ent kuigi me võime kirjeldada reaalsuse päritolu ja lõpmatuse eristumist sündmustejadana, on kõik seitse Absoluuti tegelikult tingimusteta ja kooskõlastatult igavesed. Surelikul meelel võib olla vaja kujutleda nende algust, kuid selle kujutluse suhtes peab alati olema esiplaanil arusaam, et seitsmel Absoluudil pole algust olnud; nad on igavesed ja on sellistena alati olemas olnud. Seitse Absoluuti on reaalsuse eeltingimus. Neid on kirjeldatud käesolevates kirjades järgmiselt:

² 1. *Esimene Allikas ja Kese*. Jumaluse Esimene Isik ja ürgalgne jumaluseväline algkuju, Jumal, Kõikne Isa, looja, juhtija ja alalhoidja; kõikne armastus, igavene vaim ja lõpmatu energia; kõigi potentsiaalide potentsiaal ja kõige tegeliku allikas; kõige staatilise stabiilsus ja kõigi muutuste dünaamika; algkuju allikas ja isikute Isa. Kõik seitse Absoluuti kokku võrduvad lõpmatusega, kuid Kõikne Isa ise on tegelikult lõpmatu;

³ ¶ 2. *Teine Allikas ja Kese*. Jumaluse Teine Isik, Igavene ja Algne Poeg; MINA OLEN'i absoluutsed isikulisel reaalsused ja „MINA OLEN isiksus” teostumiseilmutuse alus. Kõik isiksused võivad loota jõuda Kõikse Isani ainult tema Igavese Poja kaudu, isiksus võib jõuda ka eksistentsi vaimutasanditele ainult selle kõigi isiksuste absoluutse algkuju tegevuse kaudu ja abiga. Teises Allikas ja Keskmes on vaim määratlematu, isiksus aga absoluutne;

⁴ 3. *Paradiisi Allikas ja Kese*. Teine jumaluseväline algkuju, igavene Paradiisisaar; „MINA OLEN jõud” teostumise-ilmutuse alus ja kõikjale universumitesse ulatuva gravitatsioonikontrolli rajamise alus. Kogu tegelikustunud, mittevaimse, ebaisikulise ja mit-tetahtelise reaalsuse suhtes on Paradiis algkujude absoluut. Nii nagu vaimuenergia on seotud Kõikse Isaga Ema-Poja absoluutse isiksuse kaudu, nii on kogu kosmiline energia koondatud Esimese Allika ja Keskme gravitatsioonikontrolli alla Paradiisisaare absoluutse algkuju kaudu. Paradiis ei ole kosmoses, kuid kosmos eksisteerib Paradiisiga seotult ja liikumise kroonika on määratud suhtes Paradiisiga. Igavene Saar on absoluutselt paigal; kogu muu korrastatud ja korrastav energia on igaveses liikumises; kogu ruumis on vaid Määratlematu Absoluudi kohalolek liikumatu ja Määratlematu on Paradiisiga kooskõlastatud. Paradiis eksisteerib kosmose fookuses, Määratlematu täidab seda ja kogu suhteline eksistents jääb selle piiresse;

⁵ ¶ 4. *Kolmas Allikas ja Kese*. Jumaluse Kolmas Isik, Ühine Toimija; Paradiisi kosmiliste energiatega lõputu löimija Igavese Poja vaimuenergiatega; tah-te ajendite ja jõumehhanismide täiuslik koordineeri-ja; kogu tegeliku ja tegelikustuva reaalsuse ühtlustaja. Oma paljude laste hoolekande kaudu ilmutab Lõp-matu Vaim Igavese Poja armu, toimides samal ajal lõp-matu manipuleerijana, kududes igavesti kosmilistesse energiatesse Paradiisi algkuju. Seesama Ühine Toimi-ja, see Tegutsemise Jumal väljendab täiuslikult Isa-Poja piirituid kavasisid ja eesmärke, toimides ise mee-le allikana ja intellekti annetajana kaugeleulatuva kosmose loodud-olenditele;

⁶ ¶ 5. *Jumalus-Absoluut*. Kõikse reaalsuse, kogu Jumaluse potentsiaali põhjuslikud, potentsiaalselt isikulisel võimalused. Jumalus-Absoluut on määratle-matute, absoluutsete ja jumaluseväliste reaalsuste ees-märgipärane määratleja. Jumalus-Absoluut on abso-luudi määratleja ja määratletu absolutiseerija — saa-tuse käivitaja;

⁷ ¶ 6. *Määratlematu Absoluut*. Staatiline, reageeriv ja mitteotsustav; MINA OLEN'i ilmutamata kosmiline lõpmatus; kogu jumalustamata reaalsus ja kogu mitteisikulise potentsiaali lõplikkus. Kosmos piirab Määratlematu toimimist, kuid Määratlematu kohal-olek on piirideta, lõpmatu. Tervikuniversumi mõistel on oma ääreala, kuid Määratlematu kohalolek on pii-rideta; isegi igavik ei saa selle jumalusevälise Absoluu-di piiritut liikumatust ammendada;

⁸ ¶ 7. *Kõikne Absoluut*. Jumalustatu ja jumalusta-matu ühtlustaja, absoluutse ja suhtelise kooskõlastaja.

Kõikne Absoluut (mis on staatiline, potentsiaalne ja ühendav) kompenseerib pinget, mis valitseb igavesti eksisteeriva ja pooleliolava vahel.

⁹ ¶ Lõpmatuse Seitse Absoluuti kujutavad endast reaalsuse lätteid. Sureliku meele jaoks näib Esimene Allikas ja Kese eelnevat kõigile absoluutidele. Ent kui kasulik see postulaat ka poleks, muudab Poja, Vaimu, kolme Absoluudi ja Paradiisisaare kooseksisteerimine igavikus selle kehtetuks.

¹⁰ Tõde on, et Absoluudid on MINA OLEN'i — Esimese Allika ja Keskmee — avaldumised; *tõsias* on, et neil Absoluutidel pole kunagi olnud algust, vaid nad on Esimese Allika ja Keskmega kooskõlastatult igavesed. Absoluutide suhteid igavikus ei saa iga kord esitada, tekitamata paradokse ajalikus keeles ja valitsevates mõttemustrites. Ent vaatamata segadustele Lõpmatuse Seitse Absoluudi päritolu suhtes on ühtaegu nii tõsias kui ka tõde see, et kogu reaalsus tugineb nende igavesele eksistentsile ja suhete lõpmatusele.

4. ÜHTSUS, KAHESUS JA KOLMÜHTSUS

¹ Universumi filosoofid postuleerivad MINA OLEN'i eksistentsi igavikus kui kogu reaalsuse ürgallikat. Üksiti postuleerivad nad MINA OLEN'i enesejagamist esmasteks suheteks iseendaga — lõpmatuse seitsmeks faasiks. Selle oletusega samaaegne on kolmas postulaat — Lõpmatuse Seitse Absoluudi igavikuline ilmumine ja MINA OLEN'i seitsme faasi ning nende seitsme Absoluudi kahese ühenduse igavikustumine.

² MINA OLEN'i eneseilmutus lähtub seega staatilisest minast ning liigub enesejagamise ja enesega suhete kaudu absoluutsete suheteni, suheteni enesest tuletatud Absoluutidega. Kahesus tekib seega Lõpmatuse Seitse Absoluudi igavesest ühendusest ennastilmutava MINA OLEN'i enesejagamise faaside seitsmese lõpmatusega. Need kahesed suhted, mis igavikustuvad universumitele seitsme Absoluudina, igavikustuvad kogu universumi reaalsuse põhialuseid.

³ Vahel on väidetud, et ühtsus sünnitab kahesust, et kahesus sünnitab kolmühtsust ning et kolmühtsus on kõige igavene esivanem. Ürgalgsed suhted jagunevad tõepoolest kolme suurde klassi ja need on:

⁴ 1. *ühtsussuhted*. MINA OLEN'i piires eksisteerivad suhted, seda ühtsust tajutakse kolmesena ja seejärel seitsmeks osaks eristununa;

⁵ 2. *kahesed suhted*. Seitsmekordse MINA OLEN'i ja Lõpmatuse Seitse Absoluudi vahelised suhted;

⁶ 3. *kolmühtsed suhted*. Need on Lõpmatuse Seitse Absoluudi vahelised funktsionaalsed ühendused.

⁷ ¶ Kolmühtsed suhted tekivad kahestel alustel, sest Absoluutide vastastikused suhted on vältimatud. Need kolmühtsed ühendused igavikustavad kogu reaalsuse potentsiaali, need hõlmavad nii jumalustatud kui ka jumalustamata reaalsust.

⁸ MINA OLEN on määratlematu lõpmatus *ühtsusena*. Kahesused igavikustavad reaalsuse *aluseid*. Kolmühtsused viivad lõpmatuse teostumiseni kõikse *funktsioonina*.

⁹ Eel-eksistentsiaalsed saavad eksistentsiaalseks seitsmes Absoluudis ja eksistentsiaalsed saavad funktsionaalseks kolmühtsustes, Absoluutide põhiühendustes. Ja samaaegselt kolmühtsuste igavikustumisega saab ka universumi tegevusväli valmis — potentsiaalne eksisteerib ja tegelik on kohal — ning kogu igavikutäius saab tunnistajaks kosmilise energia mitmekesistumisele, Paradiisi vaimu laialilevimisele ja meele ning isiksuse annetamisele, millega kõik need Jumaluse ja Paradiisi tuletised ühendatakse loodud-olendi tasandil kogemuslikult ja loodud-olendist kõrgematel tasanditel muudel viisidel.

5. PIIRITLETUD REAALSUSE KEHTESTAMINE

¹ Nii nagu MINA OLEN'i algset mitmekesistumist tuleb vaadelda loomupärase ja iseseisva tahteaktina, nii tuleb ka piiritletud reaalsuse kehtestamist seletada Paradiisi-Jumaluse tahtlike tegudega ja funktsionaalsete kolmühtsuste kohanemisega nende tegudega.

² Tundub, et enne piiritletu jumalustumist toimus kogu reaalsuse mitmekesistamine absoluutsetel tasanditel, kuid piiritletud reaalsust kehtestav tahteakt tähendab absoluutsuse piiramist ja suhtelisuste ilmumist.

³ ¶ Me esitame seda jutustust küll järjestikuste sündmustena ja kirjeldame piiritletu ajaloolist ilmumist otsese tuletisena absoluutsest, kuid tuleks arvestada, et kogu piiritletule eelnesid ja järgnesid transtsendentaalid. Transtsendentaalsed tulemid on piiritletu suhtes nii selle põhjuseks kui ka selle tulemuseks.

⁴ ¶ Piiritletud võimalikkus on Lõpmatusele omane, kuid võimaliku muundumist tõenäosuseks ja vältimatuseks tuleb seletada Esimese Allika ja Keskmee iseksisteeriva vaba tahtega, mis käivitab kõik kolmühtsed ühendused. Ainult Isa tahte lõpmatus oleks üldse võinud eksistentsi absoluutset tasandit selliselt piirata, et see ilmnenuks lõplikuna või loonuks piiritletu.

⁵ Suhtelise ja määratletud reaalsuse ilmumise tekitab uus reaalsusüksik — kasvutsüksik —, majesteetlik laskumine lõpmatuse kõrgustest piiritletu aladele, igavese suunaga sissepoole Paradiisi ja Jumaluse poole, alati nende lõpmatuse allika vääriliste ülevate saatuste otsingul.

⁶ Need kujuteldamatud toimingud tähistavad universumi ajaloo algust, aja enda tekkimist. Loodud-olendile *ongi* piiritletu algus reaalsuse tekkimine, loodud-olendi meele vaatepunktist ei saa kujutleda piiritletu-eelset tegelikkust. See äsjailmunud piiritletu eksisteerib kahe algse faasina:

⁷ 1. *esmased maksimumid*, ülimalt täiuslik reaalsus, Havona-tüüpi universum ja loodud-olend;

⁸ 2. *teiseseid maksimumid*, ülimalt täiustunud reaalsus, superuniversumi tüüpi loodud-olend ja loodu.

⁹ ¶ Need on seega kaks algset avaldumisviisi: olemuslikult täiuslik ja arengu käigus täiustatud. Mõlemad on igavikusuhetes kooskõlastatud, kuid näivad olevat aja piires erinevad. Ajategur tähendab kasvavale kasvu; teisene piiritletu kasvab, seega näib kõik kasvav paratamatult ajas lõpetamata. Ent need erinevused, mis siinpool Paradiisi on nii olulised, puuduvad igavikus.

¹⁰ Me räägime täiuslikest ja täiustatutest kui esmastest ja teisestest maksimumidest, aga lisaks on olemas veel üks tüüp: kolmsustumine ning muud esmaste ja teiseste vahelised suhted annavad tulemuseks *kolmandased maksimumid* — asjad, tähendused ja väärtused, mis ei ole ei täiuslikud ega täiustatud, kuid on mõlema päriliku teguriga kooskõlas.

6. PIIRITLETUD REAALSUSE VASTUKAJAD

¹ Kogu piiritletud eksistentside kehtestamine kujutab endast funktsionaalse lõpmatuse absoluutsetes ühendustes üleminekut potentsiaalselt tegelikule. Piiritletu loova tegelikustamise paljudest vastukajadest võib nimetada:

² 1. *Jumaluse reageering*, kogemusliku ülemvõimu kolme taseme ilmumine: isikulise vaimu ülemvõimu tegelikkus Havonas, isikulise väe ülemvõimu potentsiaal tulevases suuruniversumis ja kogemusliku meele mingi tundmatu funktsiooni võime tegutseda tulevases tervikuniversumis mingil ülemvõimu tasemel;

³ ¶ 2. *universumi reageering* tõi kaasa superuniversumi kosmosetasandi arhitektuuriliste kavade käivitumise ja see areng on ikka veel kulgemas kõikjal seitsme superuniversumi füüsilises struktuuris;

⁴ ¶ 3. *loodud-olendite reageering* piiritletud reaalsuse kehtestamisele viis täiuslike olendite ilmumiseni Havona igaveste asukatena ja täiustunud arenevate tõusutee liste ilmumiseni seitsmest superuniversumist. Ent arengulise (ajalik-loova) kogemusena täiuse saavutamine tähendab seda, et tuleb lähtuda millestki muust kui täiuslikkusest. Nii muutuvad arenevad loodud ebatäiuslikuks ja see on potentsiaalse pahe allikas. Kohanematus, ebakõla ja konflikt — need kõik on sisemiselt omased arengulisele kasvule alates füüsilistest universumitest kuni isikuliste loodud-olenditeni;

⁵ ¶ 4. *jumalikkuse reageering* ebatäiuslikkusele, mis käib kaasas seisakutega arengus, avaldub Seitsmekordse Jumala kompenseerivas kohalolekus. See, mis seitsmekordse Jumala tegevuse tulemusena täiustub, lõimub nii täiusliku kui ka täiustatuga. See seisak on lahutamatu evolutsioonist, mis on loomine ajas. Sel ja ka muudel põhjustel tugineb Ülima kõikvõimas võim Seitsmekordse Jumala jumalusesaavutustele. Ajaline seisak võimaldab loodud-olenditel osaleda jumalikus loomistöös, lubades loodudolenditest isiksustel saada maksimaalse arengu saavutamisel Jumaluse partneriteks. Isegi sureliku loodud-olendi aineeline meel saab selliselt jumaliku Kohandaja partneriks surematu hinge kaheses olemises. Seitsmekordne Jumal annab ka meetodid, millega kompenseerida loomuoemase täiuslikkusega kaasnevad kogemuslikud piirangud ja ebatäiuslikkusega kaasnevad tõusueelsed piirangud.

7. TRANSTSENDENTAALIDE ILMNEMINE

¹ Transtsendentaalid on lõpmatust ja absoluutsest madalamad, kuid piiritletud ja loodud-olenditest kõrgemad. Transtsendentaalid ilmnevad lõimiva tasandina, mis kooskõlastab absoluutide superväärtused piiritletute maksimumväärtustega. Loodud-olendi seisukohalt näivad transtsendentaalid olevat tekkinud piiritletu tagajärjel, igaviku seisukohalt piiritletule eelnevana, ja neid on peetud ka piiritletu „eelkajaks”.

² Transtsendentaalid ei tarvitse olla tingimata mittearengulised, kuid nad on piiritletu tähenduses evolutsiooniülesed; nad pole ka mittekogemuslikud, kuid on loodud-olenditele arusaadavas tähenduses kogemuseülesed. Võib-olla parim näide selle paradoksi kohta on keskne täiuslik universum: see on vaevalt küll absoluutne — vaid Paradiisisaar on „ainestunud” tähenduses tõeliselt absoluutne. See pole ka piiritletud arenev loodu nagu seitse superuniversumit. Havona on igavene, kuid pole muutumatu mittekasvava

universumi tähenduses. Seda asustavad loodud-olendid (Havona põliselanikud), keda pole kunagi tegelikult loodud, sest nad eksisteerivad igavesti. Seega illustreerib Havona midagi, mis pole päriselt piiritletud ega veel ka absoluutne. Havona on pealegi absoluutse Paradiisi ja piiritletud loodute vaheline puhver, mis samuti illustreerib transtsendentaalide funktsiooni. Kuid Havona ise ei ole transtsendentaal — see on Havona.

³ Nii nagu Ülimat seostatakse piiritletutega, samastatakse Viimast transtsendentaalidega. Ent kuigi me võrdleme Ülimat ja Viimast selliselt omavahel, erinevad nad enam kui vaid astme poolest; erinevus on ka kvalitatiivne. Viimane on midagi enam kui transtsendentsele tasandile projitseeritud super-Ülim. Viimane on kõike seda, kuid veel enam: Viimane on uute Jumaluse-reaalsuste ilmumine, uute, seni määratlematute faaside määratletuks muutumine.

⁴ ¶ Nende transtsendentaalide tasemega seostuvate reaalsuste hulka kuuluvad:

- ⁵ 1. Viimase kohalolek Jumalusena;
- ⁶ 2. tervikuniversumi kontseptsioon;
- ⁷ 3. Tervikuniversumi Arhitektid;
- ⁸ 4. Paradiisi jõukorraldajate kaks klassi;
- ⁹ 5. teatavad muundused kosmose potentsiaalis;
- ¹⁰ 6. teatavad vaimuväärtused;
- ¹¹ 7. teatavad meele tähendused;
- ¹² 8. absoniitsed omadused ja reaalsused;
- ¹³ 9. kõikvõimsus, kõigeteadmine ja kõikjalolek;

¹⁴ 10. kosmos.

¹⁵ ¶ Universumit, milles me praegu elame, võib pida eksisteerivaks piiritletud, transtsendentsel ja absoluutsel tasandil. See on kosmiline areen, millel etendatakse isiksuse saavutuste ja energeetiliste muundumiste lõputut draamat.

¹⁶ Kõiki neid paljusid reaalsusi ühendavad *absoluutselt* mitmed kolmühtsused, *funktsionaalselt* Tervikuniversumi Arhitektid ja *suhteliselt* Seitse Meistervaimu, Seitsmekordse Jumala jumalikkuse all-ülimad kooskõlastajad.

¹⁷ Seitsmekordne Jumal kujutab endast Kõikse Isa isiksuse ja jumalikkuse ilmutust nii maksimaalse kui ka submaksimaalse staatusega loodud-olenditele, kuid on ka teisi Esimese Allika ja Keskme seitsmekordseid suhteid, mis ei puuduta Jumala kui vaimu jumaliku vaimse hoolekande avaldumist.

¹⁸ ¶ Mineviku igavikus asusid Absoluutide jõud, Jumaluste vaimud ja Jumalate isiksused liikvele, reageerides ürgalgsele iseeksisteerivale mina-tahtele. Praegusel universumiajastul oleme tunnistajateks kõigi nende reaalsuste piiritute potentsiaalide alamabsoluutsete avaldumiste mõõtmatu kosmilise panoraa mi hämmastavatele kajadele. Ning on täiesti võimalik, et Esimese Allika ja Keskme algse reaalsuse jätkuv mitmekesistumine võib kulgeda ajastust ajastusse üha edasi ja väljapoole, absoluutse lõpmatuse kaugelele ja kujuteldamatutele aladele.

¹⁹ [Esitanud Neadoni Melkisedek.]